

LEVÝ, PRAVÝ

Když někdo říká nádherná, tak já mu věřím, když říká nevěrná, tak neví, co já vim. Láska prý je jako moře, když se v bouři utiší. Každý z nás je vážně přesvědčen, že on to vyřeší. Pak se nová bouře přizene, to je láska příteli, a jestli ne, tak jsme se zmylili. Když někdo říká nádherná, tak já mu

uvěřím, a když říká nevěrná, tak neví, co já vím. Lásku prý je jako moře, když se v bouři utiší. Každý z nás je vážně přesvědčen, že on to vyřeší. Pak se nová bouře přizene, to je láska přáteli, a jestli ne, tak jsme se zmýlili. Rozhlasové tržiště vám přináší firma Václav Suda – Kovový šrot s provozovny

SAMOMLUVA

Tak ty lidi jak je vidím vlastně přicházet tak tak se mi zdají docela uvolněný a vlastně ne ten tam ten jeden byl tamten byl jeden a on byl sám ale to nevadilo protože byl stejně tak dobře působící na mě a ta (*není rozumět*) vlastně hořela a ty lidi vcházeli zaplňovali ten prostor a vlastně furt byl prázdný furt jako kdyby nestačil a tak jsem uvažoval a nic jsem neřikal jsem jenom myslel tak jenom o oběti vlastně jako kdyby medvěd po mně skočil a ukázal ty svoje drápy a jsou vlastně hnědý ale jsou vostrý občas i bílý a tak stejně z toho je cejtít teplo to je prostě život a tak jsem ho vnímal jsem musel sledovat jak běží po tom sněhu a utíkal jako všichni se vám smějou jako že je vtipnej že má ten tlustej zadek a já jenom pozoruju projíždím dál vidím jak spěchá k tomu stromu i záblesky těch hvězd co mě tak střílejí do mozku a teď jsem je cejtít v malíčku na pravý noze a stabilita je vlastně základem všeho nebo ne to já vlastně nevím to jenom předpokládám a jsem nedávno projížděl sedmnáctkou tam přes Rudolfínium a jsem říkal tyjo deset let jsem tady a už tady stojím a bubnuju na celý náměstí a jako vůbec jsem na to nemyslel vůbec jsem to nepředpokládal že by se to mohlo stát a pak se na to dívám v kinu v kině vlastně furt takový pochybnosti tam se to zjistí tak jsem se díval smál jsem se a říkal vlastně vlastně je to absurdní úplně a tak z toho je furt cejtít jako by ta dobrá furt furt z toho cejtím dobrý světlo tak jako zeleň a pohyb ten proudí a tak mám i jako hrozně kulatý pocit jako kdybych se toho mohl dotknout fakt se zvedám zvedám a je to (*nemluví česky*) synchronicitata řeči smyslu a zvuku a furt se mně vybavujou

velká horizontála a v ní jenom ty kameny a padaj padaj padaj padaj tak strašně moc že vůbec nemůžu chytit vůbec nemůžu není čeho se chytit to jenom proud strašně intenzivní proud těch kamenů tak se v tom můžeš jenom rozpustit protože to vůbec nemáš šanci chytit (*hluboce vydechne*) vyplazuju jazyk protože je mi z toho úplně hrozně jsem v úžasu v úžasu prostě (*nemluví česky*) a tak to je absolutně v pořádku nemít žádnou oporu žádný výchozí bod pro spoustu krásných věcí třeba si myslím že takovou filozofickou fakultu právě postavili na tom že tam nebylo nic tam bylo úplně prázdno a teď jak na ni koukám vidím krásu vidím že to prostě žije že to je postavená hradba pro pro vykonávání různých lidských činů pro estetizování všeho co se dá estetizovat a co se vůbec nedá a lidi tam běhají jako mravenci a je to hrozně krásný že to je člověk vůbec schopnej postavit takhle z ničeho najednou je tam rozprouděnej život tak tohle myslím že to je jako tohle je ten základ nic nic nic (*zhluboka vydechne*) jako kdyby mě někdo drbal po zádech tam nějakým hřebenem úplně tenoučkým hřebenem po zádech takhle od hlavy až do pat a ty vlasy tak rostou hrozně divně mám je tenký ostrý vlasy takový jako trávník takovej rostoucí ven a tak to směřuje furt se mně vybavuje nějak serenáda serenáda serenáda (*zpívá*) jako ten Romeo pod balkónem tam někde v tý Veroně stojím a vlastně poprvý tam není žádný turista takže tam stojím hmmm akorát Julieta nikde a já tam zpívám a je to fajn vlastně bejt takhle zpívat někdy sám od sebe nemít Julietu nebo mít Julietu to už je druhá věc ale

tak ten zpěv vůbec na tom nezáleží (*zpívá*) když jsem šel po Champs-Élysées tam projíždělo to žlutý Ferrari zastavilo se a byla hrozná touha vstoupit do něj a vlastně odjet protože jako kdo nechává prázdné Ferrari takhle venku na ulici a ještě v takovýhle ulici kde prochází asi miliarda lidí za vteřinu ale to je prostě taková svoboda nechám jdu a vyrazím potom a třeba už vyrazím jenom na svých dvou a furt mám stejný pocit jako kdybych jel tím Ferrari se mi dobře zdá že jak jak na mě najíždí a já mu uhýbávám protože jsem rychlejší a vůbec se ho nebojím ale bál jsem se teď už ne jsou jako žraloci jako obkličují kolem a vůbec nevíš odkud se vzali ani jako zrovna tehdy když to nejvíc potřebuješ tak je jich tam nejvíc kolem tebe a všichni kontrolují všichni jako přesně tě sledují přesně tě obkličují že ty vůbec jako že se skoro udusíš a teď jenom říkáš ty vole já to zrovna teď nejvíc potřebuji jakto že tady je prostě tolik těch žraloků a vůbec se nesmíš hnout a jindy zase úplně netoužíš po ničem a a a vlastně nikomu o nic nejde a vůbec nikoho nezajímáš v čem v čem to spočívá takhle jako dá se to nějak spočítat třeba dneska se všechno musí dokazovat těma vzorcema matematickejma tak jestli jestli i na tohle se dá napsat nějaký vzorec vůbec jestli se tam dá to znamínko jako rovná se vůbec jestli je tam jako jak se to dá zapsat písmeny to je nějaká touha jako popsat nepopsatelné ale vlastně ta touha je sama o sobě hrozně krásná jako jako třeba tužka jako má v sobě uvnitř tu barvu a kolem ní je to krásný dřevo a je to tak všechno hranatý popsaný zlatejma písmenkama ty vole popsaný a je to dobře ani nevím to slovo zatočený

kamna na telefonní číslo sedm set dvacet dva pět set sedmdesát sedm tři sta osmdesát sedm, opakují telefon sedm set dvacet dva pět set sedmdesát sedm tři sta osmdesát sedm, děkuji na shledanou. Ještě nám prosím řeknete lokalitu. Domažlicko. A jestli králíci jsou taky mrazuvzdorní. Taky, to víte,

SAMOMLUVA

jako dobře zavostřený a jenom píšeš píšeš píšeš píšeš a časem se to zničí a ty buď to odhodíš pryč a vůbec tě to nezajímá anebo to začneš jako zaostřovat zaostřovat to je asi úplně blbě ale chápeš jo a chystáš chystáš to zase znova a ten pocit je zase úplně ten čerstvej úplně jako jako kdyby poprvý to tě zase přejde zase po pěti vteřinách ale jenom jenom to dává tu neuvěřitelnou svobodu (*zhluboka vydechně*) vytvářet jazyk tehdy kdy nemůžeš tak ho vyplazuju teď i když mluvím furt cejtím že mám vyplazenej jazyk vrány tam lítají a je úplně šedo ne ne ne není šedo svítí slunce hrozně hrozně tam kvetou jako v těch údolích hmmm a hrozně moc vran lítá a oni sbírají oblaka spolykávají a vlastně prospívají tomu vínu aby rostlo líp a lidi běhají a sbírají to víno protože ono začíná už množit to tak zralí že ještě trochu a vlastně ta půda bude přelázaná a když bude přelázaná tak tak se to nedá pít už ten člověk kterému spadl ten kámen na nohu vlastně ten to pocítil protože ten řval jako prase ten říkal takový sprostárny takový úplně hnusy a v tu chvíli si myslíš jako vo co de jako to tos nemohl ani nepocítit ale to jenom něco asi skrytýho ale taky taková chvíle zranitelnosti jenom když když natáhneš ruku a řekneš tak chceš nebo pomoz mi nebo chceš abych ti pomohl tak v tu chvíli buď dostaneš ránu anebo anebo se stane něco čemu se říká život čemu se říká právě to v čem se můžeš jenom rozpustit jako jako v těch kamenech ale prostě nemá se to přehánět podle mě zejména k těm kamenům oni vůbec za to nemůžou asi to je jedno že máš škodu za dvacet tisíc koho to zajímá všechno jezdí tak jak má jo běží jak má

že jo. Bezva, mějte se hezky na shledanou. Zdravíme. Dobrý den. Dobré odpoledne, já bych koupil hrobku v Plzni na ústředním hřbitově, jak se říká U Václava, mohla by bejt i na opravu, ale blízko kaple, aby to bylo, a bylo by to na telefon šest set osm sto čtyřicet osm sto devadesát. Zopakují.

SAMOMLUVA

hlavně že ještě vůbec je slunce objímající a střídající se s jinými hvězdama poušť je hrozně zvláštní místo poušť já jsem jsem tam nikdy nebyl aspoň se mě zdá ale jak tam choděj ty lidi vlastně ten písek je asi hrozně hlubokěj a vůbec oni asi ty trasy znají nebo věří těm velbloudům a jak ten velbloud ví protože je tam narozen tak ví že že nepropadne anebo vůbec všude je to tvrdý a jako hrozně mě to zajímá a je tam asi horko to chápu to chápu proto maj ty čepice ale furt jdou jdou jdou jdou okurky oči oči všechno roste kvete otvírá se vůbec ne já a ty a co je ani jak a všelijak a kdo za to může a a já vlastně sám nevím protože co kdyby ne ale vlastně bych chtěl jenom zpívat zpívat a zpívat (*brouká si*) opora opora no dycky tam byla bude a je ale buď ji využiješ nebo ne tak jako když ti odpadnou uši třeba taková nit které si ani nevšimneš projdeš a najednou cejtíš že už ani nemáš po čem sáhnout protože už ti to všechno poodpadávalo a jenom takhle řízne měkce to je tak tenký tak křehký a zároveň neskutečně intenzivní to už je fakt jako silnější než jakýkoliv kámen nebo jakkoliv přelázaný víno to je no prostě tě projde sebou a najednou to už nemáš jako a hlavně jak padaj najednou jako jak kdybys takhle mohl projít aby ti to najednou nezačalo padat a je tam jak ti vlastně odpadly tak jako kdybys to ani neslyšel i když to slyšíš vlastně ten zvuk celým tělem ale jako najednou ha! a oni padaj a ty vůbec nic neslyšíš jenom vidíš ten paprsek ten tenkej skoro ho ani nevidíš ale víš o něm že prostě byl a tys to prošvih a teď nemáš ani sakra uši a co s tím teď vlastně co bys dělal takhle jako že v jednu chvíli cejtíš že že že tak

Děkuji. Zopakuj číslo šest set osm sto čtyřicet osm sto devadesát, zdravíme, na shledanou. Dobrý den. Dobrý den přeju, já bych prodal Škodu Felicii třináct rok výroby dva tisíce, je to Felicie s novou tvář, barva tmavě modrá, cena bude dohodou a bližší informace na telefonu sedm set dvacet dva sto

SAMOMLUVA

to je a jsi jako konzerva kterou prostě někdo vtevře a je mu jedno jestli chceš nebo nechceš aby tě vtevřel jo a vtevřívá tě prostě jakýmkoliv způsobem prostě jak se mu to hodí a ty jenom říkáš no dobře tak pojď pojď dál anebo můžeš řvát ne ne ne ne mě to nezajímá já to nechci jako ale výsledek je úplně stejnej akorát akorát když si budeš hodně protivit tak tak to možná bude ještě horší jako třeba na sále když jenom propluješ tím prostorem vlastně jenom proskočíš a cejtíš to chladno které se dotýká toho těla ten vítr který vždycky tam byl a ty ho akorát si jenom spustil tak v tobě vyvolá ten pocit že vlastně teď to tak je takhle to celý je v tom jednom okamžiku jako kdyby se točily nohy jako kdyby stály na místě ale furt se točily taková dopravní prostředek abych se někam dostal ta hlava u mravence nebo u jakýhokoliv toho jak se jmenuje to zvíře takový ten hmyz co zemřel už dávno takovej vodní když vidím jeho hlavu tak se vlastně sám v něm poznávám taky jsme si docela podobní taky žil žil a teď je vlastně po něm taková stopa v kameni jako kdybich vyskočil takhle na trampolině a letěl a otáčel se dozadu a zvednul se tak asi tak o dvacet metrů a skočím na nějaký strom a tam už strávím zbytek života si udělám nějaký hnízdo vajíčka a budu jenom zpívat co by bylo ještě potřeba (*nemluví česky; zpívá*) já jsem třeba byl v tý Izraeli a jako sedím na tom pobřeží a vedle mě ten vědec ty vole já říkám jak se vůbec k tomu dostal protože takový člověk musel strávit strašně moc času nevím ani ten čas neexistuje jaký musel strávit u toho vůbec že by do sebe všechno takhle cpal ale vlastně to je hrozně krásný protože to má tak přesně definovaný

tři devět set dvacet sedm, opakuj sedm set dvacet dva sto tři devět set dvacet sedm, na shledanou. Na shledanou, děkujeme, a vy povídejte, dobrý den. Dobrý den, já bych prodala satelit s příslušenstvím na německou televizi, dále zvlhčovač vzduchu a pak ještě měřič tlaku na slabší paži

SAMOMLUVA

takhle uchopený a a ten a to podběří mu dává hrozně jemnou a zároveň silnou přirozenost jako jako kdyby prostě byl fakt ten kdo kdo mu rozumí (*zpívá cizojazyčně*) vyjždím teď vlastně volal jsem mámě nebo ne haló protože jsem musel říct že přijedu později musel jsem říct že to vlastně nestíhám moc a teď se musím zastavit protože tam je ta značka STOP a tak se musím zastavit né jedu stejně jedu dál jsou tam ty kozy kozy a já takhle vrtím hlavou a říkám ne ne ne ne ne ne ne tohle ne takhle takovým způsobem ne absolutní diametrální protichůdce všech nápadů co kdysi existovaly a co vůbec kohokoliv můžou napadnou tak to je absolutní bordel v jakýkoliv hlavě to je nejistota strach a absolutní nevědomost jakýchkoliv souvislostí toho že tam lítaj strachy a toho že tam skáčou ty jeřáby po potomcích vlastních předků to je úplně na hlavu postavená věc ty festivaly různých zájemců o skutečný a podstatný věci to je nabitý program to stříbro se furt vrací serenáda se furt zpívá a (*není rozumět*) sebejistota a sebestřednost (*nemluví česky*) aplaus střídmy chování postavený před absolutní nejistotu a nezájem záliby mám určitě tak jsou jsou v ničem v ničem nezajímavý hlavně že to jede autentičnost autonomita (*nemluví česky*) to jsou ty kluci ty vole to jsou oni já jsem je všechny poznal aniž by skákali po jedný přímce a to je tak nastavený že to ani nevezmeš to je jako kdybys jenom chtěl přejet na tom kole přes horu ale tam nahoře je ten vulkán a ty úplně shoříš s tím kolem a vlastně z tebe zůstane jenom ten samej prach a výfuky ze středu ven ze středu ven se to rozšiřuje nabaluje otevírá se nahoru

SAMOMLUVA

a a pak a pak se vlastně to je to zrcadlo (*nemluví česky*) a tak to to se (*není rozumět*) odehrávat to vůbec nemá žádnou souvislost s tím s ničím ale tak i hra na nástroj to je to samý pole činností které se zabývá absolutními hodnotama (*nemluví česky*) simultaneitama a úsměvama a my se takhle chystáme a nastavujeme se blížíme se v pocitu vlastně blaženosti s tím že se chceme někam dostat a to to nám nic nemusí říct protože až autentický projev vlastně nás zajímá z pohledu jenom vlastních struktur jenom tak a nás vlastně střídmy to proudí tak roluje se šíří se a náráz na směrných otáčkách a o já taky já jsem jsem vás poznal rád moc rád jsem vás poznal řekněte mi prosím jak jak jste se k tomu dostal vůbec já já jsem tam byl a tak a z toho jsem vyrazil do (*nemluví česky*) tak já tak tak tak tak tak já no (*nemluví česky*) hmm šíření vlna v mé hlavě v mém těle no nemá vůbec žádnou dualitu reflexy střídají se a zelená krev rychlost šimpanz věda kruháč Karlovy Vary Auschwitz sympaťák s vlasama uprostřed všeho samýho v lese se potkávají ne neradují že jsou kde že jsme že byli tam kde tamti ani to neviděli nezažili s náma vlastně to nepůjde nikam jelikož traumatický postup našich činů se spojuje se slovesy a (*nemluví česky*) různé teorie vzniku absolutních nesmyslů se stejně potkají v jednom a tom samým bodě kterému se říká nevzniklost nebo nevznitívnost anebo nezapálení anebo neexistence a jenom se zastavím otevřu okýnko a říkám nekecej to je kráva takhle to prostě už nejde ty brouci co takhle šplhají po těch stromech to mají takový ty druhý půlky svého těla hrozně hranatý černý lesklý jako jako med

a vše by bylo velice levné na telefonu tři sta sedmdesát sedm tři sta dvacet tři dvě stě šedesát pět, Plzeň. Tři sta sedmdesát sedm tři sta dvacet tři dvě stě šedesát pět. Ano, ano, děkuji, děkuji vám. Není zač, rádo se stalo, na shledanou. Dobrý den. Dobrý den, já bysem prodal brusku na ostření...

SAMOMLUVA

jako jako naleštěnej kulomet všechny ty postavy jsou vymyšlený vůbec se s náma nepotkají nesmyslně jednájí angažují své známý svý známý co bys mohl ještě tak prozradit neustálý chod všeho možnýho se na na chvílku ani nezastaví přerušene navazují s náma s váma s nima se všema tam lvi běhají a je jim úplně jedno že že nemají nic že to takhle chtějí nebo takhle nechtějí že ani nic nechtějí chtějí jenom pár věcí a to všichni víme to chtějí já bych rád jen četl číchal jenom k těm knihám a ty žlutý stránky to já nevím ani kolik je jim let mají strašně dobrou vůni tak otevřeš a vlastně ani nepotřebuješ už číst protože už i tak je všechno jasný tak tak jenom pak vycejtíš jenom co tam je ehm tak jenom možná pro představu potom jenom něco přečteš tak jako abys měl co říct o tom co jsi dělal ale ty sám víš co tam všechno je že to jsi věděl už i předtím než jsi to vůbec vzal do ruky a ty čáry tam furt lítaj furt se to zaostruje furt se to (*zhluboka vydechne*) to je hrozně agresivní to je takhle jako jak takhle skončíme možná to je jenom změna to je jenom móda ale když je to takhle progresivní tendence a jednosměrka tak to nebude vůbec jednoduchý to pokud někoho nepropíchne nikoho kdo někoho kdo nebude schopnej s tím něco dělat to je jako kdyby si stál a před tebou letěl šíp a ty musíš být tak dobrej a tak rychlej abys ten šíp zachytil jinak tě propíchne úplně celou tvou hlavou a bude té krvi jako jako nikde předtím protože možná jsme to zažili ale zatím si to nepamatuju zdá se že ne zdá se že to bylo úplně čistý od začátku a pak a pak se to začalo rozvíjet to je v těch takových pam pam pam pam takových co se dávají

SAMOMLUVA

nad slova jako že jako že naznačuješ že to je fejk a tak to je jenom o tý nasměrovanosti nemělo by se to podcenit (*brouká si*) teď je pokud vůbec jsi to jako nepochopil tak teď je jako hudba hudba (*brouká si; nemluví česky*) může se to dokázat prokázat protože na to mám papír papír který mi vydali tam a teď já odnesu ho sem jo rozumíte jo jo jo to já úplně chápu to já chápu tak tak se ukažte hmm dobře tak jo tak se vydejte prosím tam tím směrem a nechte se zkontrolovat zase ještě jo a ne že byste nám nějak utekl protože víte co jako co se s vámi stane na to ani nechci myslet na to ani nemyslete protože je to zakázaný jo ale já vám přeji hezký den vlastně moc moc hezký den takový nádherný den mějte se moc pěkně papa na shledanou čau čau čus bus tam jako že mi skoro ujede tramvaj ale to je jedno hlavně že se že se rozloučíme že popřejem prostě se nebojte hlavně tam dojedte vlastně celej jenom jenom bych se chtěl zeptat vlastně a kdo jste já jsem jenom tam ten kolemjdoucí jako že má ten den vlastně nástroj na to ovládání těch cest no to já mám to má každě to je jako přirozenezj balíček kterej jsem si koupil tam za čtyři stovky na měsíc furt mi volaj že chtěj víc a už mi to stačilo (*nemluví česky*) že bych to tak jako rád rozproudil tady ty ten co je uprostřed tak to de asi já myslím že to je kolem někde kolem hrudníku hrudní kosti tam je něco jako jako kdybych sfouknul sfouknul jako spolknul nějaký tenisový míček a to je hrozně jako tam dejcháš dejcháš jako nádech výdech soustředím svou pozornost rozpustím napětí soustředím svou pozornost rozpustím napětí a jenom vstáváš a doufáš že

SAMOMLUVA

teda je to menší aspoň o něco jenom hádáš hádáš hádáš furt se vracíš na to samý místo občas se posuneš občas nezáleží na tom jak se díváš to je všechno o tom úhlu pohledu sentimentalita vůbec nesvědčí nikomu pokud to není vůbec opravdový ale pokud je tak to je nádherná věc to je tak asi jak má bejt to je buď sentimentalita anebo brutalita to je stejný základ to je můžeme tomu říkat jako krása anebo život nebo podstata ale nezaobírám se těma otázkama to je zbytečný úplně jenom sleduju pohled skrz hmmm černotu a tak a tak a tak a tak zámek třeba anebo nějaká kinokamera ona se tak furt protáčí zajímavým způsobem a vynáší jenom výsledky svých sběrů nikam a kdo to zachytí tak ten je borec protože ten na to neměl a teď vlastně získal všechno ale taky na tom pracoval taky pracoval na svých neuronech vlastně tam hladověl chudák ty jo ale oranžový kameny takový hranatý sbíral myslel co tady dělám jako co jako proč si řezu takhle nehty proč už vůbec skoro ani nic nemám ze sebe už tady skoro nejsem furt točím dokola ty šlapadla ale něco jsem cejtíl že asi to má smysl a teď teď teď jedu teď jedu a vlastně takový úsměv na tváři vlastně jako že ty jo to je vono to je tak asi jak má bejt to je taková radost taková jako když se cejtíš zasazenej kdybys byl ten kousek mozaiky který tam chyběl a tys ho tam dosadil a říkáš hmmm tak tak to je rozfukuje vítr ty ty ty zbytky těch vlasů co si ještě kdysi měl chápeš že že furt ještě není pozdě jako držíš se za kliku cejtíš mráz po kůži kterej ti běží a ty jenom takhle se držíš a říkáš já to nepustím protože já jsem přišel kvůli tomu abych to zmáčknul a ne abych jen

set osmdesát devět, na shledanou. Dobrý den. Dobrý den já bych koupil zimní gummy na Škodu Fabii pouze na diskách, čtyři kusy čtrnáctky, no a za druhé bych koupil šlapací výheň s koordinou a za třetí frézu s lištou nejlépe z okolí Plzně, ale není to podmínkou na telefon sedm set dvacet tři sto

SAMOMLUVA

tady stál ale nemůžeš zatím nemáš jak jako kdybys neměl palec jako jen se držíš a říkáš aha! a teď jsem na to přišel a vlastně co je špatně to je to už skoro skoro už jsi to viděl skoro jsi to zažil v představě určitě jsi to zažil ale to je jenom představa možná to je taková předtucha ale možná se to vůbec nestane možná to je jenom klam a jenom padáš takhle zakulaceně jako v takovém obrovským záklonu jako kdyby ses chtěl dotýkat svým svým zátylkem svých pat jenom takhle padáš prohejbáš se otevíráš se vlastně celým svým tělem tomu všemu co ti může pomoci ale vlastně nedoufáš vůbec v nic jenom jenom ze sebe děláš takový obruč takovou obruč a jenom se točíš dozadu ale postupuješ taky dopředu asi jako když jsi dobře a jenom se ti hrozně zhoršuje zrak podle mě nebo ne nebo tam vidíš takový fialový tečky jenom takový problikávající místy a soustřeďíš se jenom na ně a vidíš jenom jak jak pulzují ale když trochu jdeš dozadu tak vidíš že že tam vůbec žádná pulzace není že to bylo zase něco co co jsi snědl.

osmdesát čtyři tři sta třicet šest. Sedm set dvacet tři sto osmdesát čtyři tři sta třicet šest, máte nějaký požadavek na lokalitu? Říkal jsem okolí Plzně, ale není podmínkou. Pardon, přeslechl jsem se, zapisuju, mějte se hezky, na shledanou. Dobrý den. Dobrý den, já bych prodal zimní pneu rok

v provozu, kontinentálky sto devadesát pět šedesát pět er patnáct, čtyři kusy po pěti stech a dva kusy po čtyři sta korunách za jeden kus, za jeden kus, a koupil bych zimní pneu sto devadesát pět šedesát pět er šestnáct anebo dvě stě pět padesát pět er šestnáct, a to všechno na telefon sedm set dvacet tři

šest set šedesát šest set šedesát osm, děkuju. Zopakuj sedm set dvacet tři šest set šedesát šest set šedesát osm, lokalita? Rokycansko anebo Plzeň, to je jedno. A jenom pro příště, ztlumte si doma rádio, bere nám to zpětnou vazbu, není to příjemné, děkuju, zdravíme, na shledanou. A vy jste